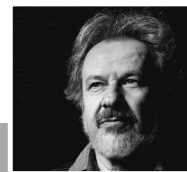

Oláh András

Oláh András
(1959, Hajdúnánás)
költő, tanár, Mátészalkán él,
Ratkó József-díjas

[elköszönni sem]

elköszönni sem tudtál nem láthattad
a tekintetét nem érinthetted meg
egyszerűen csak elment búcsú nélkül
valami elzárt kórházi betegszobából
ahova már senkit sem engedtek be
az előszivárgó emlékekkel pedig nem
tudsz mit kezdeni... hol van már
a tanyakert a szántásban talált szablya
s a kukoricásba álmodott lovagvár
hol vannak a régi szüretetek az ősz
mustszagú lehelete a kopott bicikliút
a homokbánya figyelmeztető felirata:
„omlásveszély” s hol az agyonnyútt labda
a bokszesztyű a gémeskút elbillenő rúdja
a nádfedél a petróleumlámpa imbolygó
lángja a zörgő kerítéskörök a sértődős
dac az elsiklott ölelés... már nem tudnak
megelevenedni – csak kísérnek koporsónyi
csöndben valami elgörbülő idegen tájba

[elgyávulásainkra emlékszem]

elgyávulásainkra emlékszem
a magzatpózba ránduló testre
a durva kérdések záporára
arcomba csapódó lélegzetére
a visszanyelt jajgatásra
a levegőhiányos zugra
kiszivárgó félelmeinkre
a közönyös falakra a zuhanásokra
az ereinkbe alvadt vérrögökre
a csontvelőbe ültetett aggodalomra
tehetetlenül széttárt karodra
s a kórteremben felejtett szavakra

Szeretettel gratulálunk szerzőnknek a Magyar Művészeti Akadémián
október 19-én átvett Illyés Gyula-díjhoz!